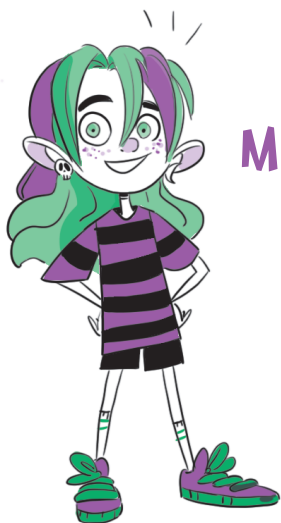

**МИНА НАМЋОРИЋ
ВЕЛИКИ ПРОЛЕЋНИ БАЛ**

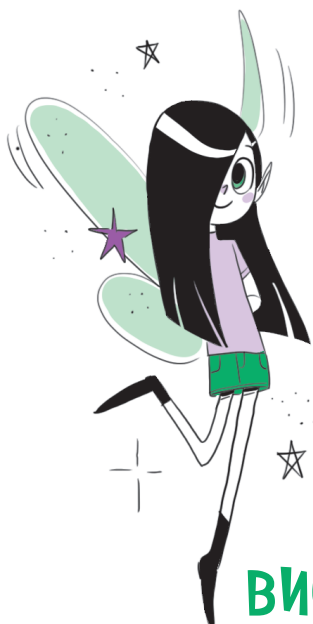
ФАНТАСТИЧНИ СВЕТ

МИНА

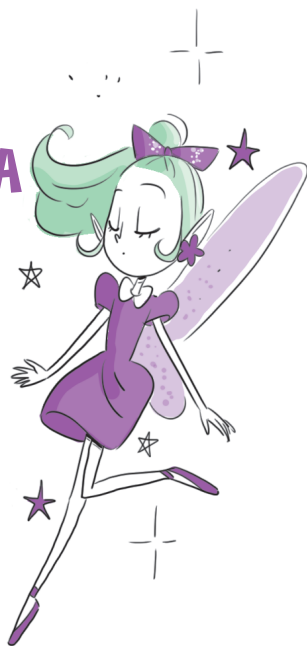

ЗБУН

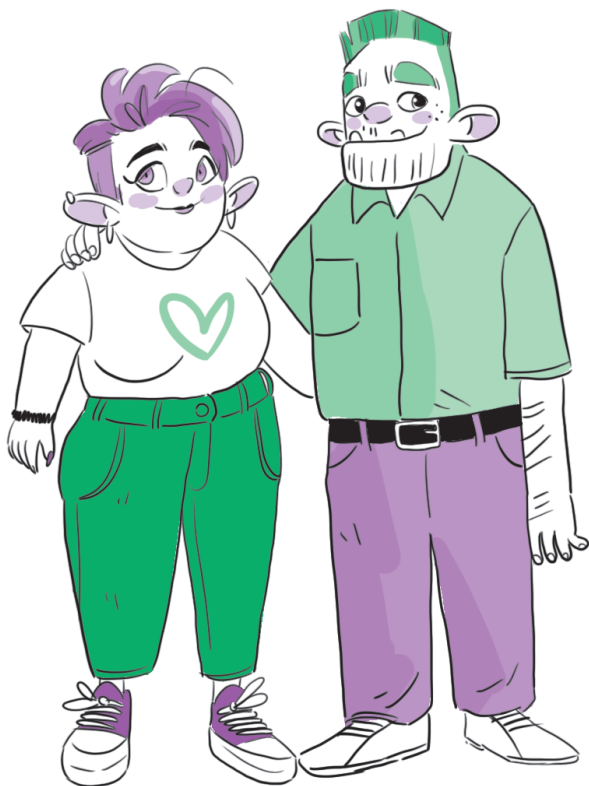

СЕРАФИНА

ВИОЛЕТА

МИНЕ НАМЋОРИЋ

МАМА И ТАТА

АМЕЛИЈА ВИЛЕТА

МИНА НАМЋОЧИЋ

Несташна као ТРОЛ, љупка попут ВИЛЕ

ВЕЛИКИ ПРОЛЕЋНИ БАЛ

Илустровала Елена Триоло

Превела Весна Мостарица

мала лагуна

ЗДРАВО И ДОБРО ДОШЛИ У МОЈУ ПРИЧУ!

Ја сам седмогодишња тролкица! Сви ме зову Мина Торнадо јер куд год проћем, направим прави дармар.

Тај надимак ми је доделила Мис Цветак, учитељица у Школи за виле.

Вероватно се питате шта ће један шепртљаста трол међу отменим вилама.

Дуууга је то прича и радо бих вам је испричала, али морам да се припремам за Велики пролећни бал.

Јесте ли кад били на Великом пролећном балу?

Забавно је, али толико тога треба да се научи – како пристојно седети за

столом, како се грациозно наклонити и, наравно, плесати!

Нисам баш надарена за те споре плесове – више волим кад су откачени!

Шта кажете да заједно увежбамо такав један плес?

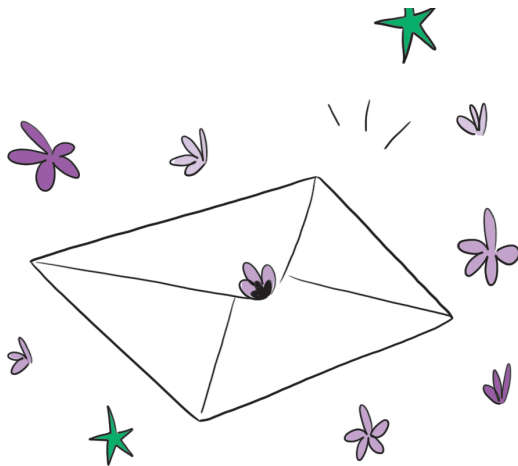
Је'н, два, три – је'н, два, три... Добро вам иде!

Чујем ли ја то да још увек нисте добили позивницу за Велики пролећни бал?

Онда добро начуљите уши и обратите пажњу на куцкање на прозору... могла би то да буде птичица с вашом позивницом!

Мени се баш то догодило!

ПРВО ПОГЛАВЉЕ

„Збуне, престани да дрхтиш, просућемо кокице!“, узвикнула сам.

Збун је мој пас и, без обзира на то што превише балави, а уз то још не зна ни да лаје, најбољи је пас на свету! Ипак, велика је кукавица, нарочито кад заједно

гледамо филмове страве и ужаса. Шћу-
ћури се под покривач и од страха се тре-
се као миксер!

Обожавам филмове страве и ужаса,
нарочито кад је сунчан дан и птичице
цвркућу.

Ми тролови више волимо да излазимо
по кишном дану, савршено је за купање
кишницом, ваљање по свежем блату и
играње муњохвата.

Тог недељног јутра, међутим, ни

облачка није било на
небу. Спустила сам
ролетне, направила
кокице и завукла се
у кревет да уживам
у омиљеном филму
„Баук у мочвари“.

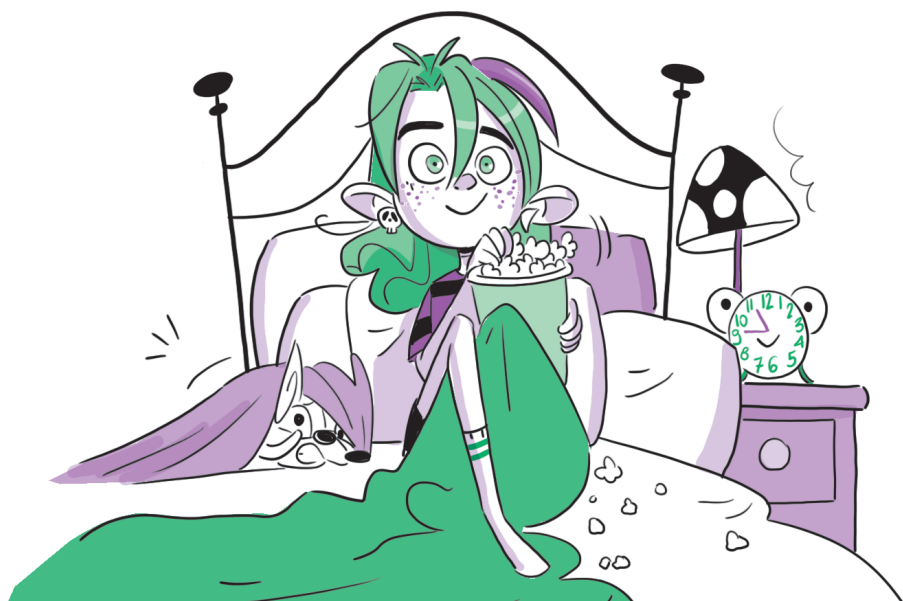

„Пропустићеш најбољу сцену“, рекла сам Збуну гутајући пуну шаку кокица. „Ону кад баук изрони из мочваре и све их испрепада!“

Управо у том тренутку у мојој собици зачуло се необично куцкање.

Чук чук чук!

„Чујеш ли ти то?“, упитала сам Збуна, који је уместо лавежа испустио престрашени цијук (откад сам покушала да га

триком натерам да проговори, ствари су пошле наопако. Испушта гласове свих животиња, али више не лаје).

Чук чук чук! – опет се зачуло чукање.

„Допире с прозора“, схватила сам искочивши из кревета. Збуну сам дала знак да ме прати, али се он сакрио још дубље под покривач. Какав плашљивац!

Кад сам подигла ролетне, видела сам грациозну птичицу на прозорској дасци. На пернатој главици носила је мајушну поштарску капу. Онај звук с прозора био је заправо кљуцање у стакло.

Кад сам отворила прозор, угледала сам коверат привезан за њену ногу.

Одвезала сам чвор и кокицом наградила птичицу, па онда пажљиво загледала коверат.

Био је ружичаст, мирисао на цвеће, а читким словима била је назначена моја адреса.

Одмах сам препознала отмени рукопис Мис Цветак, учитељице у Школи за виле.

Требало је да кренем у Школу за тролове, али због ђачке размене и ради бољег упознавања и дружења доспела

сам у ову за виле! Испрва ми се та идеја ни најмање није допала: ко би пожелео да облачи ружичасте хаљинице и пијуцка чај који не смрди на ноге? Ипак, убрзо сам открила да и виле штошта знају! Знају да се забаве летењем или коришћењем чаробних штапића.

Тролови о таквим стварима не знају баш ништа, а верујте ми на реч, летење је најбоља ствар на свету!

Осим тога, да нисам доспела у Школу за виле, никад не бих упознала своју најбољу другарицу Виолету. Током ужине увек подели са мном своје мафине, меке као облаци, а на школском одмору се стално забављамо и играмо!

Отворила сам коверат са писамцетом украшеним златним ивицама.